USNESENÍ PŘEDSEDY SOUDU

19.července 2007 *

Ve věci T-31/07 R,

Du Pont de Nemours (France) SAS, se sídlem v Puteaux (Francie),

Du Pont Portugal – Serviços, Sociedada Unipessoal L^da , se sídlem v Lisabonu (Portugalsko),

Du Pont Ibérica SL, se sídlem v Barceloně (Španělsko),

Du Pont de Nemours (Belgium) BVBA, se sídlem v Mechelen (Belgie),

Du Pont de Nemours Italiana Srl, se sídlem v Miláně (Itálie),

Du Pont De Nemours (Nederland) BV, se sídlem v Dordrecht (Nizozemsko),

Du Pont de Nemours (Deutschland) GmbH, se sídlem v Bad Homburg vor der Höhe (Německo),

DuPont CZ s.r.o., se sídlem v Praze (Česká republika),

DuPont Magyarország Kereskedelmi kft, se sídlem v Budaors (Maďarsko),

* Jednací jazyk: angličtina.

DuPont Poland sp. z o.o., se sídlem ve Varšavě (Polsko),

DuPont Romania Srl, se sídlem v Bukurešti (Rumunsko),

DuPont (UK) Ltd, se sídlem v Herts (Spojené království),

Dy-Pont Agkro Ellas AE, se sídlem v Halandri (Řecko),

DuPont International Operations SARL, se sídlem v Grand Saconnex (Švýcarsko),

DuPont Solutions (France) SAS, se sídlem v Puteaux,

zastoupené D. Waelbroeckem a N. Rampalem, advokáty,

navrhovatelky,

proti

Komisi Evropských společenství, zastoupené L. Parpalou a B. Dohertym, jako zmocněnci,

odpůrkyni,

jejímž předmětem je návrh na odklad provádění některých ustanovení směrnice Komise 2006/133/ES ze dne 11. prosince 2006, kterou se mění směrnice Rady 91/414/EHS za účelem zařazení účinné látky flusilazol (Úř. věst. L 349, s. 27),

PŘEDSEDA SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ
EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

vydává toto

Usnesení

Právní rámec

1 Směrnice Rady 91/414/EHS ze dne 15. července 1991 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh (Úř. věst. L 230, s. 1; Zvl. vyd. 03/11, s. 332) zavádí zejména právní úpravu Společenství pro povolování a odnímání povolení pro uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh.

2 Článek 4 odst. 1 písm. a) směrnice 91/414 stanoví, že „[č]lenské státy zajistí, aby přípravek na ochranu rostlin byl povolen, pouze pokud […] jeho účinné látky jsou uvedeny v příloze I“.

3 Účinné látky nezařazené do přílohy I směrnice 91/414 mohou za určitých podmínek využít režimu přechodného období. Článek 8 odst. 2 směrnice 91/414 tak stanoví, že „členský stát může během období 12 let od oznámení této směrnice povolit na svém území uvést na trh přípravky na ochranu rostlin obsahující účinné látky neuvedené v příloze I, které již byly uvedeny na trh do dvou let ode dne oznámení směrnice“.

4 Nařízení Komise (EHS) č. 3600/92 ze dne 11. prosince 1992, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro první etapu pracovního programu podle čl. 8 odst. 2 směrnice 91/414 (Úř. věst. L 366, s. 10; Zvl. vyd. 03/13, s. 242), stanoví postup pro přezkoumání několika látek s ohledem na jejich případné zařazení do přílohy I uvedené směrnice. Mezi těmito látkami je flusilazol.

5 Postup zavedený nařízením č. 3600/92 je zahájen oznámením přání podle čl. 4 odst. 1 tohoto nařízení, adresovaným Komisi producentem, který si přeje zařadit látku do přílohy I směrnice 91/414.

6 Po přezkoumání oznámení přání je stanoveno v čl. 5 odst. 2 písm. b) nařízení č. 3600/92, že pro každou dotčenou účinnou látku je jmenován členský stát zpravodaj. V projednávaném případě bylo členským státem zpravodajem pro flusilazol jmenováno Irsko (dále jen „členský stát zpravodaj“) na základě nařízení Komise (ES) č. 933/94 ze dne 27. dubna 1994, kterým se stanoví účinné látky přípravků na ochranu rostlin a jmenují členské státy zpravodajové pro provádění nařízení č. 3600/92 (Úř. věst. L 107, s. 8; Zvl. vyd. 03/16, s. 84).

7 Jakmile je jmenován členský stát zpravodaj, musí mu oznamovatelé zaslat podle čl. 6 odst. 1 nařízení č. 3600/92 „souhrnnou dokumentaci“ a „úplnou dokumentaci“, jak jsou definovány v čl. 6 odst. 2 a 3 téhož nařízení.

8 Článek 19 odst. 1 směrnice 91/414, ve znění nařízení Rady (ES) č. 806/2003 ze dne 14. dubna 2003 o přizpůsobení ustanovení týkajících se výborů, které jsou nápomocny Komisi při výkonu jejích prováděcích pravomocí, stanovených v právních aktech Rady přijatých konzultačním postupem (kvalifikovaná většina), ustanovením rozhodnutí 1999/468/ES (Úř. věst. L 122, s. 1; Zvl. vyd. 01/04, s. 301), stanoví, že Komisi je nápomocen Stálý výbor pro potravinový řetězec a zdraví zvířat (dále jen „výbor“).

9 Článek 7 odst. 3a nařízení č. 3600/92, vložený nařízením Komise (ES) č. 1199/97 ze dne 27. června 1997, kterým se mění nařízení č. 3600/92 (Úř. věst. L 170, s. 19; Zvl. vyd. 3/21, s. 166), stanoví, že po posouzení souhrnné dokumentace a zprávy členského státu zpravodaje výborem podle čl. 7 odst. 3 uvedeného nařízení, předloží Komise výboru buď návrh směrnice, jíž se zařadí účinná látka do přílohy I směrnice 91/414, nebo návrh rozhodnutí odebrat povolení přípravků na ochranu rostlin obsahujících danou účinnou látku nebo návrh rozhodnutí dočasně stáhnout z trhu přípravky na ochranu rostlin obsahující účinnou látku při zachování možnosti přehodnotit zařazení účinné látky do přílohy I uvedené směrnice po předložení výsledků dodatečných pokusů nebo dodatečných informací nebo konečně návrh rozhodnutí odložit zařazení uvedené účinné látky až do předložení výsledků dodatečných pokusů nebo dodatečných informací.

10 Článek 5 odst. 1 směrnice 91/414 stanoví:

„1. Účinná látka se na základě současných vědeckotechnických poznatků zařadí do přílohy I na počáteční dobu nepřesahující 10 let, jestliže lze očekávat, že přípravky na ochranu rostlin obsahující tuto účinnou látku splní následující podmínky:

a) jejich rezidua, která jsou následkem aplikace v souladu se správnou rostlinolékařskou praxí, nemají škodlivé účinky na zdraví lidí nebo zvířat a na podzemní vody ani nepřijatelný vliv na životní prostředí a tato rezidua, jsou-li významná toxikologicky nebo z hlediska životního prostředí, lze měřit obvyklými metodami;

b) jejich použití v souladu se správnou rostlinolékařskou praxí nemá škodlivé účinky na zdraví lidí nebo zvířat ani nepřijatelný vliv na životní prostředí podle čl. 4 odst. 1 [písm.] b) bodů iv) a v).“

11 Článek 5 odst. 5 směrnice 91/414 stanoví:

„Zařazení látky do přílohy I lze na žádost jednou nebo opakovaně obnovit na období nepřesahující 10 let; toto zařazení lze kdykoliv přehodnotit, vyskytnou-li se pochybnosti, že kritéria uvedená v odstavcích 1 a 2 jsou stále plněna. Pokud byla žádost o obnovení podána včas, a v každém případě nejpozději do dvou let před uplynutím platnosti zařazení dané položky, uděluje se obnovení na dobu nezbytnou k provedení přehodnocení a na dobu nezbytnou k předložení informací požadovaných podle čl. 6 odst. 4.“

12 Článek 6 odst. 1 směrnice 91/414 stanoví:

„1. O zařazení účinné látky do přílohy I se rozhoduje postupem podle článku 19.

Tímto postupem se také rozhoduje:

— o jakýchkoliv podmínkách pro zařazení,

— o případných změnách přílohy I,

— o vyjmutí účinné látky z přílohy I, jestliže již nesplňuje požadavky uvedené v čl. 5 odst. 1 a 2.“

13 Přijetím rozhodnutí nebo směrnice v souladu s čl. 7 odst. 3a nařízení č. 3600/92 je ukončen režim přechodného období upravený v čl. 8 odst. 2 směrnice 91/414.

14 Směrnice Komise 2006/133/ES ze dne 11. prosince 2006, kterou se mění směrnice 91/414 za účelem zařazení účinné látky flusilazol (Úř. věst. L 349, s. 27, dále jen „sporná směrnice“), která vstoupila v platnost dne 1. ledna 2007, mění přílohu I směrnice 91/414 za účelem zařazení flusilazolu do této přílohy.

15 Článek 1 sporné směrnice stanoví:

„Příloha I směrnice 91/414 […] se mění v souladu s přílohou této směrnice.“

16 Část A zvláštních ustanovení přílohy sporné směrnice stanoví následující:

„Povolena mohou být jen použití jako fungicid pro tyto plodiny:

— obiloviny jiné než rýže,

— kukuřice,

— semena řepky,

— cukrová řepa,

v dávkách nepřesahujících 200 g účinné látky na hektar a aplikaci.

Nesmějí být povolena tato použití:

— aplikace do ovzduší,

— aplikace pomocí zádového a ručního postřikovače, ať už v rámci amatérského či profesionálního použití,

— zahrádkářství.

Členské státy zajistí uplatňování všech odpovídajících opatření ke zmírnění rizika […]“

17 Článek 2 sporné směrnice stanoví, že:

„Členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 30. června 2007. Neprodleně sdělí Komisi znění těchto předpisů a srovnávací tabulku mezi ustanoveními těchto předpisů a této směrnice.

Budou tyto předpisy používat od 1. července 2007.

[…]“

18 Článek 3 sporné směrnice stanoví:

„1. V souladu se směrnicí 91/414 […] členské státy do 30. června 2007 v případě potřeby změní nebo odejmou stávající povolení pro přípravky na ochranu rostlin obsahující účinnou látku flusilazol. Do tohoto dne zejména ověří, zda jsou splněny podmínky přílohy I uvedené směrnice týkající se flusilazolu, s výjimkou podmínek stanovených v části B údajů o účinné látce, a zda držitel povolení má dokumentaci či přístup k dokumentaci splňující požadavky přílohy II uvedené směrnice v souladu s podmínkami článku 13.

2. Odchylně od odstavce 1 členské státy v souladu s jednotnými zásadami stanovenými v příloze VI směrnice 91/414 […] nově zhodnotí každý povolený přípravek na ochranu rostlin obsahující flusilazol, a to na základě dokumentace splňující požadavky přílohy III uvedené směrnice a zohlední část B údajů v příloze I uvedené směrnice, které se týkají flusilazolu. Na základě tohoto hodnocení určí, zda přípravek splňuje podmínky stanovené v čl. 4 odst. 1 [písm. b) až e)] směrnice 91/414/EHS.

Po tomto určení členské státy v případě nutnosti povolení pro přípravky obsahující flusilazol změní nebo odejmou do 30. června 2008.“

Skutkový základ sporu

19 Flusilazol je fungicid používaný a uváděný ve Společenství na trh již více než 20 let.

20 Stávající povolení k uvádění přípravků na ochranu rostlin na bázi flusilazolu na trh byla zapsána do rejstříku k použití pro 26 druhů plodin v patnácti členských státech.

21 Tato účinná látka se tedy vyskytovala na trhu již v okamžiku, kdy směrnice 91/414 vstoupila dne 25. července 1993 v platnost.

22 Navrhovatelky působí v oblasti výroby a prodeje flusilazolu, jakož i přípravků na ochranu rostlin na bázi flusilazolu.

23 Dne 23. července 1993 oznámila Du Pont de Nemours (France) SA (dále jen „oznamovatelka“) členskému státu zpravodaji svůj zájem na zařazení flusilazolu do přílohy I směrnice 91/414.

24 V červenci 1996 předložil členský stát zpravodaj svůj návrh zprávy o hodnocení Komisi a doporučil zařazení flusilazolu do přílohy I směrnice 91/414 na dobu 10 let.

25 Dne 17. října 1996 předala Komise návrh zprávy o hodnocení všem členským státům ke konzultaci a následně zahájila širokou konzultaci s odborníky pocházejícími z různých členských států.

26 Dne 14. dubna 1997 byla úplná zpráva předána členským státům a oznamovatelce k připomínkám a k doplnění informací. Oznamovatelka byla následně požádána o doplňující informace.

27 Konečné hodnocení jednotlivých částí dokumentace výborem proběhlo mezi prosincem 1997 a lednem 2001 a mělo být dokončeno na zasedání výboru, které se konalo dne 7. prosince 2001.

28 Dne 8. listopadu 2001 Komise ve svém návrhu zprávy o přezkoumání dospěla k závěru, že se zdá, že flusilazol je v souladu s požadavky bezpečnosti stanovenými směrnicí 91/414, ale že k potvrzení tohoto závěru jsou potřebné doplňující studie.

29 Poté, co byly předloženy všechny požadované studie, členský stát zpravodaj dospěl v září 2003 k závěru, že flusilazol nepředstavuje žádné nebezpečí a může být zařazen do přílohy I směrnice 91/414.

30 Na začátku měsíce října 2004 Komise schválila návrh zařazení flusilazolu do přílohy I směrnice 91/414. Dne 8. října 2004 se však Komise rozhodla nepředložit tento návrh výboru k hlasování.

31 V dubnu 2005 byl projednáván nový návrh v pracovní skupině výboru, která doporučila zařazení flusilazolu do přílohy I směrnice 91/414 pouze na dobu sedmi let společně s povinností provést testy v souladu s pokyny týkajícími se zkoušek, které byly právě vypracovávány v rámci Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD), s cílem dále zdokonalit posuzování vlastností, které potenciálně narušují činnost žláz s vnitřní sekrecí.

32 Třebaže nový návrh nebyl předložen k hlasování výboru, Komise v srpnu 2005 oznamovatelku informovala, že zvažuje možnost přijmout rozhodnutí nezařadit flusilazol do přílohy I směrnice 91/414.

33 Dne 10. srpna 2005 členský stát zpravodaj informoval Komisi, že nesouhlasí s přijatým postupem.

34 Dne 20. října 2005 informovala Komise dopisem oznamovatelku, že případný zápis flusilazolu do přílohy I směrnice 91/414 se bude vztahovat pouze na plodiny, které byly při provedených vědeckých zkouškách skutečně hodnoceny.

35 Dne 3. března 2006 nebylo ve výboru dosaženo většiny dostačující ke schválení nového návrhu Komise, jehož cílem tentokrát bylo zařazení flusilazolu do přílohy I směrnice 91/414 za účelem použití pouze pro obiloviny, semena řepky, kukuřici a cukrovou řepu.

36 Na základě rozhodnutí 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi (Úř. věst. L 184, s. 23; Zvl. vyd. 01/03, s. 124) a vzhledem k tomu, že neobdržela souhlasné stanovisko výboru, předložila dne 25. června 2006 Komise Radě svůj návrh stanovící zařazení flusilazolu do přílohy I směrnice 91/414 na dobu sedmi let a za účelem použití pouze pro obiloviny, semena řepky, kukuřici a cukrovou řepu. Kvalifikované většiny vyžadované pro přijetí tohoto návrhu Radou však nemohlo být dosaženo.

37 Dne 13. září 2006 tudíž Komise předložila Radě pozměněný návrh stanovící zařazení flusilazolu do přílohy I směrnice 91/414 na omezenou dobu 18 měsíců.

38 Dne 11. prosince 2006 Komise při neexistenci rozhodnutí Rady přijala spornou směrnici v souladu s ustanoveními čl. 5 odst. 6 třetího pododstavce rozhodnutí 1999/468 na základě svého posledního návrhu, tedy návrhu, který stanovil zařazení flusilazolu do přílohy I směrnice 91/414 na omezenou dobu 18 měsíců pro použití pouze pro obiloviny (jiné než rýže), semena řepky, kukuřici a cukrovou řepu (dále jen „napadená omezení“).

Řízení a návrhová žádání účastnic řízení

39 Dne 12. února 2007 podaly navrhovatelky jednak žalobu na částečnou neplatnost na základě čl. 230 čtvrtého pododstavce ES proti sporné směrnici, a jednak žalobu na náhradu škody na základě článku 288 ES.

40 Ve stejný den navrhovatelky podaly návrh na předběžné opatření na základě článků 242 ES a 243 ES směřující jednak k tomu, aby bylo odloženo provádění některých ustanovení sporné směrnice, a jednak k tomu, aby byla nařízena další předběžná opatření.

41 Dne 28. února 2007 předložila Komise své vyjádření k návrhu na předběžné opatření a navrhovatelky předložily svá konečná vyjádření dne 15. března 2007.

42 Ústní vyjádření účastnic řízení byla vyslechnuta dne 23. dubna 2007.

43 Ve svém návrhu na předběžné opatření navrhovatelky navrhují, aby předseda Soudu:

— nařídil Komisi, aby přijala náležitá opatření k tomu, aby do vydání rozsudku v hlavním řízení bylo odloženo:

  — datum uplynutí platnosti zařazení flusilazolu do přílohy I směrnice 91/414 v současné době stanovené v příloze sporné směrnice na 30. června 2008;

  — datum, ke kterému členské státy musí po novém hodnocení změnit nebo odejmout povolení pro přípravky obsahující flusilazol stanovené v čl. 3 odst. 2 sporné směrnice rovněž na 30. června 2008;

— nařídil Komisi, aby přijala náležitá opatření k tomu, aby do vydání rozsudku v hlavním řízení bylo odloženo omezení obsažené v části A zvláštních ustanovení stanovených v příloze sporné směrnice, která se týkají druhů plodin, pro které může být použití flusilazolu členskými státy povoleno z důvodu jeho zařazení do přílohy I směrnice 91/414, a které musí být provedeno do 30. června 2007;

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

44 Komise jednak navrhuje, aby byl návrh na předběžné opatření prohlášen za nepřípustný nebo neopodstatněný, a jednak, aby byla navrhovatelkám uložena náhrada nákladů řízení.

Právní otázky

45 Na základě jednak článků 242 ES a 243 ES, a jednak čl. 225 odst. 1 ES je Soud oprávněn, pokud má za to, že to okolnosti vyžadují, nařídit odklad provádění napadeného aktu nebo nařídit nezbytná předběžná opatření.

46 Článek 104 odst. 2 jednacího řádu Soudu stanoví, že návrh na předběžné opatření musí označit předmět sporu, okolnosti, které dokládají naléhavost, a rovněž skutkové i právní důvody, které *prima facie* (*fumus boni iuris*) odůvodňují nařízení navrhovaného předběžného opatření. Tyto podmínky jsou kumulativní, takže návrh na předběžné opatření musí být zamítnut, není-li některá z nich splněna [usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 14. října 1996, SCK a FNK v. Komise, C-268/96 P(R), Recueil, s. I-4971, bod 30]. Soudce příslušný pro rozhodování o předběžných opatřeních popřípadě přistoupí rovněž ke zvážení dotčených proti sobě stojících zájmů (usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 23. února 2001, Rakousko v. Rada, C-445/00 R, Recueil, s. I-1461, bod 73).

47 Kromě toho má soudce příslušný pro rozhodování o předběžných opatřeních v rámci tohoto celkového přezkumu širokou posuzovací pravomoc, a protože neexistuje žádné pravidlo práva Společenství ukládající mu předem určený postup analýzy pro posuzování nutnosti vydat předběžná opatření, je na něm, aby s ohledem na okolnosti projednávaného případu určil způsob, jakým musí být tyto jednotlivé podmínky

ověřeny, a stanovil pořadí tohoto přezkumu [usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 19. července 1995, Komise v. Atlantic Container Line a další, C-149/95 P(R), Recueil, s. I-2165, bod 23, a ze dne 17. prosince 1998, Emesa Sugar v. Komise, C-364/98 P(R), Recueil, s. II-8815, bod 44].

Argumenty účastnic řízení

K přípustnosti

48 Podle Komise je návrh na předběžné opatření nepřípustný.

49 Komise v tomto ohledu tvrdí, že jednak žaloba v hlavním řízení, ke které se vztahuje návrh na předběžné opatření, je nepřípustná vzhledem k tomu, že se v první řadě navrhovatelky domáhají zrušení obecně závazného aktu, v projednávaném případě směrnice, třebaže žádná z nich není touto směrnicí osobně dotčena, a že v druhé řadě návrhová žádání ve věci samé směřující k tomu, aby byla zrušena napadená omezení, jsou nepřípustná, jelikož uvedená omezení byla pojata jako celek a nejsou oddělitelná od zbývající části směrnice.

50 Komise krom toho tvrdí, že návrhová žádání směřující k tomu, aby jí soudce příslušný pro rozhodování o předběžných opatřeních nařídil, aby přijala určitá opatření, jsou nepřípustná z toho důvodu, že v první řadě Soud není příslušný k tomu, aby v rámci žalob na neplatnost podaných na základě článku 230 ES ukládal příkazy, a v druhé řadě takový příkaz nemůže být účinný v rozsahu, v němž je jeho cílem změna platných právních předpisů, kterou nemá Komise pravomoc přijmout bez účasti ostatních účastníků legislativního procesu, kteří by proti tomu mohli vznést námitky.

51 Podle navrhovatelek jsou naopak žaloba v hlavním řízení, jakož i návrh na předběžné opatření přípustné.

K *fumus boni iuris*

52 Navrhovatelky tvrdí, že sporná směrnice je protiprávní, jelikož v první řadě uvedená směrnice tím, že zavedla napadená omezení na základě hodnocení nebezpečnosti flusilazolu, a nikoliv na základě hodnocení jeho rizik, není v souladu se směrnicí 91/414, podle které musí být veškeré účinné látky posuzovány na základě hodnocení rizik.

53 Podle navrhovatelek byly účinky flusilazolu na zdraví lidí a životní prostředí hodnoceny v souladu s použitelnými ustanoveními práva. Všechny dostupné důkazy týkající se případných obav, pokud jde o jeho vlastní toxické účinky, včetně vlastností, které potenciálně narušují činnost žláz s vnitřní sekrecí, byly během postupu posuzování vzaty v úvahu. Během tohoto postupu oznamovatelka prokázala, že existují bezpečná použití flusilazolu a příznivý závěr, pokud jde o bezpečnost flusilazolu, byl s určitými výhradami přijat v návrhu zprávy o přezkoumání Komise z června 2004.

54 Podle navrhovatelek pouhé obavy vyjádřené mnoha členskými státy, pokud jde o nebezpečné vlastnosti flusilazolu, neodůvodňují ani jeho zákaz po 30. červnu 2008, ani předchozí odnětí všech povolení pro tuto účinnou látku pro jiná použití než pro použití povolená spornou směrnicí s účinností od 30. června 2007.

55 V druhé řadě, sporná směrnice porušuje zásadu obezřetnosti, k jejímuž uplatnění může dojít pouze na základě hodnocení rizik, a nikoliv na základě hodnocení nebezpečnosti.

56 V třetí řadě, sporná směrnice porušuje zásadu proporcionality, jelikož zaprvé Komise nikdy nepřijala taková omezení v obdobných případech, zadruhé sporná směrnice brání členským státům, aby přijaly jakékoli rozhodnutí o řízení rizik, zejména pokud jde o jiná použití, pro něž by flusilazol mohl být povolen, a zatřetí, mohla být přijata méně omezující opatření.

57 Ve čtvrté řadě, Komise porušila zásadu rovného zacházení, jelikož jiné účinné látky, jejichž toxicita je zjevnější než toxicita flusilazolu, byly zařazeny do přílohy I směrnice 91/414 bez jakéhokoli omezení.

58 V páté řadě, Komise tím, že přijala spornou směrnici, porušila svou povinnost řádné správy, právo navrhovatelek být vyslechnuty, zásadu právní jistoty, zásadu ochrany legitimního očekávání, jakož i svou povinnost uvést odůvodnění.

59 V šesté řadě, sporná směrnice je postižena zjevně nesprávným posouzením, neboť napadená omezení jsou založena na úvahách dovolávaných některými členskými státy, které nejsou zdokumentovány.

60 V poslední řadě, sporná směrnice je výsledkem zneužití pravomoci.

61 Podle Komise je naopak sporná směrnice v souladu s právními předpisy.

62 Komise úvodem připomíná, že zaprvé je pouze ona příslušná k přijetí rozhodnutí týkajícího se bezpečnosti flusilazolu po provedení postupu upraveného směrnicí 91/414. Z tohoto postupu v projednávaném případě vyplynuly pochybnosti, pokud jde o účinky flusilazolu na systém žláz s vnitřní sekrecí. Při výkonu své posuzovací pravomoci tak Komise mohla rozhodnout o povolení jeho uvádění na trh pouze za určitých omezujících podmínek.

63 Zadruhé napadená omezení odpovídají snaze Komise použít zásadu obezřetnosti, která může představovat základ nejen pro hodnocení rizik, ale také pro řízení rizik.

64 Zatřetí pravomoc Soudu posoudit takový akt, jako je sporná směrnice, je omezená vzhledem k tomu, že tato směrnice je výsledkem komplexních hodnocení týkajících se technických otázek.

65 Pokud jde o argumenty předložené navrhovatelkami, Komise odpovídá, že v první řadě, pokud jde o omezení týkající se použití flusilazolu, přijala obdobná omezení, pokud v jiných případech hodnocené látky vznášely pochybnosti z hlediska jejich nebezpečnosti. V projednávaném případě bylo uvedené omezení odůvodněno riziky narušení činnosti žláz s vnitřní sekrecí zjištěnými Komisí, která na základě čl. 5

odst. 1 a čl. 6 odst. 1 směrnice 91/414 rozhodla povolit pouze použití, která byla skutečně předmětem provedených vědeckých zkoušek.

66 V druhé řadě, pokud jde o omezení týkající se omezení doby zařazení flusilazolu do přílohy I směrnice 91/414 na 18 měsíců, jeho cílem bylo přimět členské státy k tomu, aby se flusilazolem zabývaly přednostně vzhledem ke zvláštnímu nebezpečí, které představuje.

67 Ve třetí řadě, pokud jde o zásadu řádné správy, podle Komise není možné se jí dovolávat bez porušení jiného práva.

68 Ve čtvrté řadě, pokud jde o právo být vyslechnut, navrhovatelky neprokázaly, že jim bylo během postupu posuzování zabráněno předložit argumenty.

69 V páté řadě, pokud jde o zásadu právní jistoty, navrhovatelky neuvedly, v čem byla porušena.

70 V šesté řadě, pokud jde o zásadu ochrany legitimního očekávání, Komise v podstatě tvrdí, že navrhovatelky neuvedly skutečnosti, o které opřely své očekávání.

71 V sedmé řadě, pokud jde o zásadu rovného zacházení, veškeré účinné látky musí být podle Komise hodnoceny nezávisle na jiných účinných látkách a při povolení účinné látky mohou být přijata opatření ke zmírnění rizik.

72 V osmé řadě, pokud jde o porušení povinnosti uvést odůvodnění, Komise připomíná, že body 6 a 8 odůvodnění sporné směrnice uvádějí důvody, které ji vedly k přijetí napadených omezení.

73 V deváté řadě, pokud jde o výtku, kterou je jí vytýkáno, že se dopustila zjevně nesprávného posouzení, Komise uvádí, že zjevně nesprávné posouzení nebylo prokázáno.

74 V poslední řadě, pokud jde o zneužití pravomoci, Komise tvrdí, že navrhovatelky neuvedly, jaký neoprávněný cíl Komise sledovala.

K naléhavosti

75 Navrhovatelky mají za to, že je naléhavé vyhovět jejich návrhu na předběžné opatření, aby bylo zabráněno tomu, že jim vznikne vážná a nenapravitelná újma, která není pouze finanční povahy. Tvrdí zejména, že tato újma se projeví v první řadě nenapravitelnou ztrátou jejich podílu na trhu na evropském trhu s triazolovými fungicidy, v druhé řadě uzavřením jejich průmyslové zóny v Cernay (Francie) a v třetí řadě újmou, která vznikne zemědělcům, kteří používají flusilazol, jakož i evropskému zemědělství jako celku.

76 Pokud jde o první škodu uplatňovanou navrhovatelkami, spojenou s nenapravitelnou ztrátou jejich podílů na evropském trhu s triazolovými fungicidy, navrhovatelky v podstatě tvrdí, že tvrzená újma je v první řadě bezprostředně hrozící vzhledem k tomu, že sporná směrnice, která ve skutečnosti zakazuje uvádění flusilazolu na trh, způsobí od 30. června 2008 ztrátu jejich nehmotných složek podniku, jejichž současná čistá hodnota je odhadována přibližně na 84 milionů eur, vypočteno na základě příjmu, který by navrhovatelky mohly získat z uvádění flusilazolu na trh v období let 2007 až 2017.

77 V druhé řadě, podle navrhovatelek je tato újma neodvratitelná, neboť zaprvé nedisponují náhradními látkami, kterými by nahradily flusilazol na trhu s triazolovými fungicidy, a zadruhé soutěžitelé navrhovatelek na stejném trhu, zejména Bayer CropScience, BASF a Syngenta, snadno převezmou jejich podíly na trhu. Navrhovatelky totiž mají podíl na trhu pouze přibližně ve výši [*důvěrné*[1]], zatímco podíly na trhu Bayer CropScience, BASF a Syngenta činí [*důvěrné*]. Zatřetí, pověst flusilazolu by byla poškozena zákazem jeho použití, ke kterému sporná směrnice vede, a v důsledku toho by kupující v budoucnu neměli zájem jej objednávat. Začtvrté, oficiální techničtí konzultanti v členských státech by vyloučili flusilazol z poradenských programů, a v důsledku by po určité době nepřítomnosti bylo velmi obtížné – pokud ne nemožné – opětovně jej do těchto programů zavést. Zapáté, citlivost na otázky veřejného zdraví, kterou prokazují zákazníci a obchodní partneři navrhovatelek, by měla za následek ztrátu důvěry v dotčený přípravek. Zašesté, pověst navrhovatelek v dotčeném průmyslovém odvětví by rovněž byla poškozena.

78 Pokud jde o druhou škodu uplatňovanou navrhovatelkami, spojenou s uzavřením průmyslové zóny v Cernay, která je zónou, ve které navrhovatelky soustředí celou svou výrobu flusilazolu pro evropský trh, navrhovatelky v podstatě tvrdí, že uzavření

1 — Důvěrné údaje skryty.

takové zóny, jejíž [*důvěrné*] výroby je určeno pro evropský trh, bude mít za následek v první řadě ztrátu 40 pracovních míst v samotné zóně, v druhé řadě ztrátu desítek pracovních míst v podnicích, které flusilazol zpracovávají, v třetí řadě, bude-li muset být závod přeměněn, nemožnost pozdější přeměny do původního stavu v případě, že by Soud spornou směrnici zrušil, ve čtvrté řadě vážné důsledky pro dodavatele surovin a v páté řadě významné snížení úrovně investic v oblasti výzkumu a rozvoje.

79 Pokud jde o třetí škodu uplatňovanou navrhovatelkami, spojenou s újmou, která vznikne zemědělcům, kteří flusilazol používají, a pro evropské zemědělství obecně, navrhovatelky nejprve podotýkají, že v současné době neexistuje žádné jiné technické řešení než flusilazol k léčení chorob dřevin a vinné révy, dále, že neexistuje žádný jiný přípravek zapsaný v rejstříku způsobilý zabránit skvrnitosti slunečnice, a konečně, že flusilazol je jediným přípravkem umožňujícím léčit choroby lnu a konopí. Mimoto, u jiných plodin by stažení flusilazolu z trhu zvýšilo výrobní náklady na plodiny proti fungicidním chorobám. Navrhovatelky vyčíslují škodu, která by vznikla evropským zemědělcům na přibližně 90 milionů eur.

80 Podle Komise navrhovatelky neprokázaly, že je naléhavé vyhovět jejich návrhu na předběžné opatření.

81 Komise úvodem předkládá několik úvah, když zaprvé uvádí, že škody dovolávané navrhovatelkami jsou finanční povahy, takže nemohou být považovány za nenapravitelné. Zadruhé, navrhovatelky za účelem prokázání svých tvrzení nepředložily doku-

menty z nezávislého zdroje. Zatřetí, navrhovatelky měly předložit důkazy umožňující stanovit škodu, která by mohla vzniknout každé z nich. Začtvrté, vzhledem k tomu, že není možné předvídat, jaká bude právní úprava flusilazolu po 30. červnu 2008, je třeba posuzovat pouze důsledky, které by pro navrhovatelky mohl mít zákaz uvádění flusilazolu na trh po dobu 18 měsíců, a nikoliv důsledky, které by mohl mít úplný zákaz. Navíc, jelikož doba stanovená spornou směrnicí pro vyčerpání zásob sahá až do 30. června 2007, posouzení jeho dopadu lze provést pouze pro období od 30. června 2007 do 30. června 2008. Zapáté, škoda uplatňovaná navrhovatelkami není bezprostředně hrozící. Zašesté, navrhovatelkám se nepodařilo prokázat, že po 30. červnu 2008 nebude moci být povolení k uvádění flusilazolu na trh obnoveno.

82 Pokud jde o škody uplatňované navrhovatelkami, Komise uplatňuje, že, pokud jde o ztrátu nehmotných složek podniku navrhovatelek, kritérium pro výpočet současné čisté hodnoty nehmotných složek podniku, které se vztahuje k příjmu, který by navrhovatelky mohly získat z uvádění flusilazolu na trh v období let 2007 až 2017, je chybné. V první řadě, vychází z chybného předpokladu, že zařazení flusilazolu nebude po uplynutí 18 měsíců stanovených spornou směrnicí obnoveno, třebaže není možné stanovit, jaká bude právní úprava flusilazolu po uplynutí této doby. V druhé řadě, výpočet bere v úvahu újmu, která v zásadě vznikne dlouho po skončení hlavního řízení. V třetí řadě, pro každý rok v letech 2007 až 2017 navrhovatelky odčítají značné částky z titulu výdajů, které dosahují výše mezi [*důvěrné*] a [*důvěrné*]. Komise se v tomto ohledu domnívá, že pokud není flusilazol uváděn na trh, nemohou existovat výdaje vzniklé z titulu uvádění na trh, správy nebo distribuce samotného flusilazolu.

83 Pokud jde o tvrzenou ztrátu podílů na trhu navrhovatelkami na trhu s triazolovými fungicidy, Komise v první řadě uplatňuje, že taková ztráta předpokládá, že zařazení flusilazolu nebude po uplynutí 18 měsíců stanovených spornou směrnicí obnoveno, což nelze prokázat.

84 V druhé řadě, i kdyby bylo uvádění flusilazolu na trh po 30. červnu 2008 zcela zakázáno, navrhovatelky by musely prokázat, že tím jsou postaveny do situace, která může ohrozit jejich samotnou existenci nebo nenapravitelným způsobem změnit jejich podíly na trhu. Zvláště by musely prokázat, že pokud by sporná směrnice musela být nakonec Soudem zrušena, v návratu na trh by jim bránily překážky strukturální či právní povahy.

85 V třetí řadě, pokud jde o argumenty navrhovatelek, že jednak dodavatelé uzavřou jiná ujednání, a nevrátí se tedy k navrhovatelkám, a jednak oficiální techničtí konzultanti již nezahrnou flusilazol do svých poradenských programů, přičemž toto rozhodnutí bude nevratné, Komise má za to, že žádný z těchto argumentů není podložený skutečnostmi.

86 Ve čtvrté řadě, pokud jde o možnost nahradit flusilazol, Komise uplatňuje, že jednak fungicidy, jako jsou tebuconazol a proquinazid, které jsou rovněž uváděny navrhovatelkami na trh, mohou flusilazol nahradit, a jednak, i kdyby navrhovatelky neměly své vlastní náhradní látky, mohly by uzavřít obchodní dohody o distribuci přípravků jiných výrobců.

87 V páté řadě, pokud jde o tvrzení navrhovatelek, že by se nemohly vrátit na trh, i kdyby byla sporná směrnice zrušena, jelikož spotřebitelé budou znepokojeni ohledně účinků na veřejné zdraví, Komise uplatňuje, že jednak, pokud by sporná směrnice musela být zrušena, navrhovatelky by mohly zorganizovat informační kampaň směřující k přesvědčení svých zákazníků, aby začali znovu používat jejich přípravek, a jednak navrhovatelky nepředložily důkazy umožňující stanovit důvod, proč by v takovém případě bylo nemožné přesvědčit jejich zákazníky, aby znovu kupovali flusilazol.

88 V šesté řadě, navrhovatelky podle Komise nepředkládají žádný důkaz umožňující stanovit, že jejich soutěžitelé převezmou jejich podíly na trhu a že tato ztráta podílů na trhu bude nevratná.

89 Pokud jde o uzavření průmyslové zóny v Cernay, Komise uvádí, že navrhovatelky jednak nepředkládají důkazy umožňující stanovit, že prodeje uskutečněné mimo Společenství by nebyly dostatečné k tomu, aby bylo zabráněno uzavření této zóny, a jednak se dovolávají škod, které ve skutečnosti vzniknou třetím osobám, a které tedy nevzniknou přímo navrhovatelkám.

90 Pokud jde o újmu vzniklou evropskému zemědělství, Komise má za to, že tato újma jednak není právně dostačujícím způsobem prokázána, a jednak, že není újmou, která by vznikla přímo navrhovatelkám.

91 Pokud jde konečně o možnost, že tvrzená újma ohrozí samotnou existenci navrhovatelek, Komise podotýká, že zaprvé mateřská společnost skupiny, jejíž součástí jsou navrhovatelky, je významným podnikem, který v roce 2006 dosáhl obratu ve výši 27,4 miliard amerických dolarů (USD), zadruhé, tvrzená ztráta ve výši 84 milionů eur by odpovídala přibližně 0,22 % celkové burzovní kapitalizace samotné mateřské společnosti a zatřetí, tvrzená ztráta by představovala pouze 0,108 %, tedy přibližně tisícinu ročního obratu uvedené skupiny.

92 Ve svých konečných vyjádřeních ze dne 15. března 2007 navrhovatelky odpovídají na argumenty Komise.

93 V první řadě, navrhovatelky opakovaně tvrdí, že sporná směrnice ve skutečnosti zakazuje počínaje 30. červnem 2008 uvádění flusilazolu na trh. Jelikož je totiž možnost obnovy čistě hypotetická, nelze naléhavost vyloučit vzhledem k tomu, že návrh na předběžné opatření musí být totiž posuzován na základě situace existující v okamžiku jeho podání.

94 Po 30. červnu 2008 – tedy po uplynutí 18 měsíců stanovených spornou směrnicí – bude totiž uvádění flusilazolu na trh na základě této směrnice zakázáno.

95 V tomto ohledu navrhovatelky v podstatě zaprvé uplatňují, že ačkoliv Komise tvrdí, že postup umožňující obnovu doby zařazení flusilazolu do přílohy I směrnice 91/414 by mohl být velmi rychlý, nepředkládá žádný důkaz umožňující dojít k závěru, že by konečné zhodnocení flusilazolu bylo možné v několika měsících, zatímco jednak až doposud nestačilo k řádnému provedení tohoto zhodnocení několik let, a jednak žádost o obnovu musí být obvykle podána přinejmenším dva roky před uplynutím platnosti povolení pro dotčenou látku. Zadruhé, Komise nevysvětlila, jak by se mohla situace změnit v průběhu 18 měsíců, během kterých může být flusilazol ještě částečně uváděn na trh pouze pro povolená použití. Zatřetí, argumentace Komise, podle které byl návrh na předběžné opatření podán předčasně a která vychází z tvrzení, že by Komise v zásadě mohla přijmout rozhodnutí, kterým by bylo její původní rozhodnutí změněno, vede k tomu, že by takový návrh musel být ve skutečnosti vždy považován za předčasný, a nemohlo by mu tedy být vyhověno, neboť jinak by řízení o předběžných opatřeních bylo zbaveno svého smyslu. Začtvrté, jakékoliv rozhodnutí, které by bylo přijato po době 18 měsíců, by bylo přijato příliš pozdě k tomu, aby bylo zabráněno negativním účinkům napadených omezení.

96 Ohledně ztráty svých podílů na trhu navrhovatelky uvádějí několik úvodních úvah za účelem prokázání, že podle judikatury Soudního dvora a Soudu podmínka naléhavosti nezbytná k tomu, aby mohla být předběžná opatření nařízena, nevyžaduje, aby bylo prokázáno riziko zániku navrhovatele. Podle navrhovatelek jim ke splnění podmínky naléhavosti postačuje, aby prokázaly, že jim hrozí nevratná ztráta svých podílů na trhu.

97 Pokud jde o nenapravitelnou povahu tvrzené škody, navrhovatelky uplatňují, že zaprvé oba přípravky zmíněné Komisí nemohou být považovány za náhradní látky vzhledem k tomu, že navrhovatelky uvádějí na trh jednak tebuconazol na základě licence, která je opravňuje uvádět jej na trh pouze ve Spojených státech, a jednak proquinazid na základě licence, která je opravňuje uvádět jej na trh pouze pro použití pro jiné plodiny nebo jiné druhy chorob než pro choroby, pro které je uváděn na trh flusilazol. Zadruhé, před tím, než by navrhovatelky mohly uvést novou látku na trh, potřebovaly by přinejmenším deset let k provedení studií, výzkumu a správních kroků nutných k jejímu rozvoji. Zatřetí, alternativní řešení zamýšlená Komisí, jako jsou například paralelní dovozy, smlouvy o distribuci uzavřené s jinými výrobci a uvádění generických přípravků na trh, nejsou v praxi proveditelná, jelikož by především pro konkurenčního výrobce postrádalo hospodářský význam umožnit navrhovatelkám nadále působit na tomto trhu, dále by paralelní dovozy byly možné pouze v omezeném objemu, který by nepostačoval k pokrytí nákladů navrhovatelek, konečně navrhovatelky nepůsobí na trhu s generickými přípravky a v každém případě by si rozvoj generického přípravku vyžádal také několik let. Začtvrté, odnětí povolení pro uvádění flusilazolu na trh by vedlo k nevratným změnám ve struktuře trhu vzhledem ke skutečnosti, že jednak, jak to osvědčilo několik distributorů, skutečnost, že pro přípravek bylo odňato povolení, nenapravitelně poškozuje jeho pověst, a jednak by liknavost spotřebitelů měla za následek, že by nezměnili opětovně přípravek za jiný přípravek, který právě přestali nakupovat.

98 Konečně, odnětí povolení pro uvádění flusilazolu na trh by vedlo k uzavření závodu v Cernay, jehož [*důvěrné*] výroby je určeno na evropský trh. Výroba by totiž byla přerušena po dobu devíti měsíců, což by způsobilo náklady ve výši [*důvěrné*], protože jednoměsíční pozastavení způsobuje náklady ve výši [*důvěrné*]. Navíc, odhadované zvýšení nákladů na kilogram prodaných přípravků na bázi flusilazolu činí [*důvěrné*], důsledek zvýšení nákladů na suroviny na kilogram, které by vyplývalo ze snížení dodávaného objemu. Fixní náklady na výrobu flusilazolu v roce 2006 v celkové výši [*důvěrné*], by musely být rozděleny na zbývající objem flusilazolu, jehož výrobní náklady by se v důsledku toho zvýšily o [*důvěrné*] na litr konečného přípravku.

99 Při slyšení Komise odvětila, že pokud jde v první řadě o účinky sporné směrnice, jednak navrhovatelky nepředložily důkazy umožňující stanovit, že tato směrnice ve skutečnosti zakazuje uvádění flusilazolu na trh počínaje 30. červnem 2008, a jednak, i kdyby rozhodnutí zakazující uvádění flusilazolu na trh muselo být přijato, odnětí vnitrostátních povolení by vyplývalo z tohoto rozhodnutí, a nikoliv ze sporné směrnice, takže je škoda tvrzená navrhovatelkami pouze hypotetická.

100 Pokud jde v druhé řadě o nenapravitelnou povahu škody uplatňované navrhovatelkami, Komise podotýká, že argumentace navrhovatelek je rozporná v rozsahu, v němž odkazuje současně na výjimečnou povahu vlastností flusilazolu za účelem prokázání nemožnosti jej nahradit jinými přípravky a na existenci několika náhradních látek za účelem prokázání, že by spotřebitelé nezačali flusilazol opětovně používat v případě, že by Soud musel spornou směrnici zrušit.

101 Pokud jde o vážnost tvrzené újmy, Komise má za to, že se navrhovatelky nemohou omezit na tvrzení ztráty podílů na trhu, ale jsou rovněž povinny prokázat, že jim

taková ztráta způsobí vážnou újmu s ohledem na velikost skupiny, jejíž součástí jsou jejich akcionáři.

K vážení zájmů

102 Navrhovatelky tvrdí, že vážení zájmů vede v jejich prospěch, neboť se jednak navrhovaná předběžná opatření omezují na zachování stávající situace, a jednak je flusilazol zásadní pro zemědělce ve Společenství a umožňuje jim soutěžit s jinými zemědělci ve světě.

103 Při slyšení navrhovatelky mimoto navrhly, aby újma, která by mohla vzniknout pracovníkům, podnikům závislým na výrobě flusilazolu, zemědělcům používajícím tuto účinnou látku a evropskému zemědělství obecně, kterou uplatnily ve svém návrhu na předběžné opatření, byla posuzována z titulu vážení zájmů.

104 Podle Komise vede vážení zájmů k zamítnutí návrhu na předběžné opatření, neboť jednak byla napadená omezení pojata jako celek a nemohou být oddělena od zbývající části sporné směrnice, aniž by byl poškozen účel právní úpravy, kterým je ochrana veřejného zdraví, a jednak, pokud by napadená omezení byla odložena, ochrana zdraví a životního prostředí by byla oslabena.

Posouzení soudce příslušného pro rozhodování o předběžných opatřeních

K přípustnosti

105 Je třeba připomenout, že čl. 104 odst. 1 první pododstavec jednacího řádu stanoví, že návrh na odklad provádění aktu orgánu podle článku 242 ES je přípustný pouze tehdy, podal-li navrhovatel proti dotyčnému aktu u Soudu žalobu.

106 Z ustálené judikatury vyplývá, že ačkoliv je pravda, že otázka přípustnosti žaloby v hlavním řízení nesmí být v zásadě zkoumána v rámci řízení o předběžném opatření, aby nedošlo k předjímání věci samé, nic to nemění na tom, že může být pro to, aby návrh na odklad provádění aktu nebyl prohlášen za nepřípustný, nutné, aby navrhovatel prokázal existenci určitých skutečností umožňujících *prima facie* dospět k závěru o přípustnosti žaloby ve věci samé, na níž se zakládá návrh na předběžné opatření, s cílem zabránit mu získat cestou předběžného opatření odklad provádění aktu, jeho zrušení bude následně soudem Společenství zamítnuto, neboť jeho žaloba v hlavním řízení je prohlášena za nepřípustnou [usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 18. listopadu 1999, Pfizer Animal Health v. Rada, C-329/99 P(R), Recueil, s. I-8343, bod 89; usnesení předsedy Soudu ze dne 7. července 2004, Região autónoma dos Açores v. Rada, T-37/04 R, Sb. rozh. s. II-2153, bod 108].

107 Takové posouzení přípustnosti žaloby v hlavním řízení je vzhledem k naléhavosti řízení o předběžném opatření nutně souhrnné [usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 12. října 2000, Federación de Cofradías de Pescadores de Guipúzcoa a další v. Rada, C-300/00 P(R), Recueil, s. I-8797, bod 35; usnesení Região autónoma dos Açores v. Rada, bod 106 výše, bod 109].

108 V rámci návrhu na předběžné opatření může být totiž přípustnost žaloby v hlavním řízení hodnocena pouze na *prima facie* základě, přičemž cílem je posouzení, zda navrhovatel předložil dostatečné skutečnosti pro *a priori* odůvodnění závěru, že přípustnost žaloby v hlavním řízení není možno vyloučit. Soudce příslušný pro rozhodování o předběžných opatřeních může prohlásit tento návrh nepřípustným pouze tehdy, pokud lze s určitostí vyloučit přípustnost žaloby v hlavním řízení. Jinak by rozhodnutí o přípustnosti ve stadiu projednávání návrhu na předběžné opatření, pokud by přípustnost této žaloby nebyla *prima facie* zcela vyloučena, znamenalo předjímání rozhodnutí Soudu při rozhodování v hlavním řízení (usnesení předsedy Soudu ze dne 17. ledna 2001, Petrolessence a SG2R v. Komise, T-342/00 R, Recueil, s. II-67, bod 17; ze dne 19. prosince 2001, Government of Gibraltar v. Komise, T-195/01 R a T-207/01 R, Recueil, s. II-3915, bod 47, a Região autónoma dos Açores v. Rada, bod 106 výše, bod 110).

109 V projednávaném případě podávají navrhovatelky svůj návrh na předběžné opatření ve vztahu k žalobě na neplatnost, jejíž přípustnost Komise zpochybňuje.

110 Je tudíž namístě ověřit, zda důkazy předložené navrhovatelkami umožňují dospět *prima facie* k závěru, že přípustnost žaloby v hlavním řízení není zjevně vyloučena.

111 Komise zpochybňuje skutečnost, že jsou navrhovatelky spornou směrnicí osobně dotčeny.

112 V tomto ohledu je jednak namístě uvést, že při slyšení navrhovatelky předložily dokument, ze kterého vyplývá, že Du Pont de Nemours (France) SA, která byla uvedena v nařízení č. 933/94 jako oznamovatelka, byla mezitím přejmenována na Du Pont de Nemours (France) SAS. První navrhovatelka musí být v důsledku toho považována za oznamovatelku. Účastnila se mimoto postupu posuzování a z toho důvodu

se na ni vztahovaly procesní záruky. Za těchto podmínek nelze *prima facie* vyloučit, že se první navrhovatelky sporná směrnice osobně dotýká a že je žaloba v hlavním řízení, kterou podala, přípustná (viz v tomto smyslu rozsudky Soudu ze dne 11. září 2002, Pfizer Animal Health v. Rada, T-13/99, Recueil, s. II-3305, body 99 až 105, a Alpharma v. Rada, T-70/99, Recueil, s. II-3495, body 91 až 96).

113 Krom toho je namístě připomenout, že podle ustálené judikatury, pokud se jedná o stanovení přípustnosti jedné a téže žaloby podané několika navrhovateli a žaloba je přípustná, pokud jde o některého z nich, není namístě přezkoumávat aktivní legitimaci ostatních navrhovatelů (viz v tomto smyslu rozsudek Soudního dvora ze dne 24. března 1993, CIRFS a další v. Komise, C-313/90, Recueil, s. I-1125, bod 31; rozsudky Soudu ze dne 6. března 2002, Diputación Foral de Álava a další v. Komise, T-127/99, T-129/99 a T-148/99, Recueil, s. II-1275, bod 52, a ze dne 8. července 2003, Verband der freien Rohrwerke a další v. Komise, T-374/00, Recueil, s. II-2275, bod 57).

114 Pokud jde o přípustnost návrhových žádání ve věci samé směřujících k částečnému zrušení sporné směrnice, je třeba připomenout, že z ustálené judikatury vyplývá, že částečné zrušení aktu Společenství je možné pouze tehdy, pokud části, jejichž zrušení je požadováno, jsou oddělitelné od zbývající části aktu. Soudní dvůr opakovaně rozhodl, že tento požadavek oddělitelnosti není splněn, pokud by částečné zrušení aktu způsobilo změnu jeho podstaty (rozsudek Soudního dvora ze dne 30. března 2006, Španělsko v. Rada, C-36/04, Sb. rozh. s. I-2981, body 12 a 13; viz rovněž v tomto smyslu rozsudek Soudního dvora ze dne 31. března 1998, Francie a další v. Komise, C-68/94 a C-30/95, Recueil, s. I-1375, bod 257).

115 Stačí přitom konstatovat, že se Komise omezuje na tvrzení, že napadená omezení nejsou oddělitelná od zbývající části sporné směrnice, aniž by však předložila důkazy

umožňující dospět *prima facie* k závěru, že by požadované částečné zrušení způsobilo změnu její podstaty.

116 V projednávaném případě navrhovatelky předkládají, že cílem jejich žaloby není dosáhnout zrušení sporné směrnice, což je směrnice přijatá za účelem zařazení flusilazolu do přílohy I směrnice 91/414, ale dosáhnout zařazení této látky bez napadených omezení, která považují za vědecky neodůvodněná a protiprávní.

117 V rámci návrhu na předběžné opatření může být přípustnost žaloby v hlavním řízení hodnocena pouze na *prima facie* základě, přičemž cílem je posouzení, zda navrhovatel předložil dostatečné důkazy pro *prima facie* odůvodnění závěru, že přípustnost žaloby v hlavním řízení není možno vyloučit. Soudce příslušný pro rozhodování o předběžných opatřeních tedy může prohlásit tento návrh nepřípustným pouze tehdy, pokud lze zcela vyloučit přípustnost žaloby v hlavním řízení.

118 Tvrzení Komise přitom soudci příslušnému pro rozhodování o předběžných opatřeních neumožňují dospět k závěru, zda jsou napadená ustanovení ve vztahu k ostatním ustanovením sporné směrnice oddělitelná, či nikoliv, takže přípustnost návrhových žádání ve věci samé nelze *prima facie* vyloučit.

119 Je třeba mimoto připomenout, že Soudní dvůr rovněž rozhodl, že otázka, zda by částečné zrušení měnilo podstatu napadeného aktu, představuje objektivní kritérium, a nikoliv subjektivní kritérium spojené s politickou vůlí orgánu, který sporný akt přijal (viz v tomto smyslu rozsudek Soudního dvora ze dne 30. září 2003, Německo v. Komise, C-239/01, Recueil, s. I-10333, bod 37).

120 Politický cíl sledovaný Komisí při přijetí směrnice o zařazení flusilazolu do přílohy I směrnice 91/414 za současného podmínění tohoto zařazení několika omezeními tedy nemůže být vzat v úvahu za účelem posouzení, zda by částečné zrušení sporné směrnice měnilo podstatu napadeného aktu.

121 Krom toho je třeba v každém případě poznamenat, že flusilazol byl do 30. června 2007 povolenou látkou. Sporná směrnice tuto látku povolila na určitou dobu a za určitých omezení, pokud jde o použití. Pokud by se přitom navrhovatelky mohly domáhat pouze úplného zrušení aktu, jak tvrdí Komise, a nikoliv pouze zrušení napadených omezení, taková žaloba by vedla k tomu, že by byl flusilazol zakázán, jelikož by již navrhovatelky neměly prospěch z jeho zařazení do přílohy I směrnice 91/414. Taková žaloba by pro ně zjevně postrádala užitečný účinek.

122 Pokud by tedy byla argumentace Komise přijata, navrhovatelky by se nemohly domáhat ani úplného zrušení aktu, ani jeho částečného zrušení, a tudíž se ani chránit proti vážné a nenapravitelné újmě, která by vyplývala ze sporné směrnice. Argumentace Komise tedy nemůže být v této fázi přijata.

123 S přihlédnutím k výše uvedenému je namístě dospět *prima facie* k závěru, že neexistují důkazy umožňující v projednávaném případě stanovit, že je přípustnost žaloby v hlavním řízení zjevně vyloučena.

124 Pokud jde o přípustnost návrhu na předběžné opatření, kterou Komise zpochybňuje na základě skutečnosti, že jejím cílem je, aby soudce příslušný pro rozhodování o předběžných opatřeních uložil Komisi příkazy, je třeba uvést, že tím, čeho se navrhovatelky ve svém návrhu na předběžné opatření ve skutečnosti domáhají, je odklad provádění některých ustanovení sporné směrnice.

125 V každém případě navrhovatelky svůj návrh na předběžné opatření nezakládají pouze na základě článku 242 ES, ale dovolávají se rovněž článku 243 ES.

126 Na základě článku 243 ES je přitom soudce příslušný pro rozhodování o předběžných opatřeních oprávněn uložit nezbytná předběžná opatření. Může zvláště Komisi uložit předběžně vhodné příkazy (viz v tomto smyslu usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 5. srpna 1983, Muratori v. Komise, 118/83 R, Recueil, s. 2583, bod 53).

127 V důsledku toho je namístě na základě důkazů předložených účastnicemi řízení dospět k závěru, že návrh na předběžné opatření je přípustný.

K *fumus boni iuris*

128 Je namístě konstatovat, že přinejmenším některé důvody návrhu dovolávané navrhovatelkami se *prima facie* zdají být relevantní a v každém případě ne zcela neopodstatněné. Platí to zejména pro první a druhý důvod návrhu.

129 Tyto dva důvody návrhu předložené navrhovatelkami vycházejí ze společné argumentace, která je založena především na rozlišení mezi jednak pojmem „riziko“, a jednak pojmem „nebezpečnost“.

130 Soud již upřesnil v obdobném odvětví spadajícím rovněž do společné zemědělské politiky ve smyslu článku 37 ES, že pojem „riziko“ odpovídá míře pravděpodobnosti nepříznivých účinků na majetek chráněný právní řádem z důvodu použití výrobku

nebo postupu. Pojem „nebezpečnost“ je obecně používán v širším smyslu a popisuje veškeré výrobky nebo postupy, které mohou mít škodlivý účinek na zdraví lidí (rozsudek Pfizer Animal Health v. Rada, bod 112 výše, bod 147).

131 Soud mimoto upřesnil, že cílem zhodnocení rizik je posoudit stupeň pravděpodobnosti škodlivých účinků určitého výrobku nebo postupu na zdraví lidí a závažnosti těchto potenciálních účinků (viz v tomto smyslu rozsudek Pfizer Animal Health v. Rada, bod 112 výše, bod 148).

132 Ve svém prvním důvodu návrhu přitom navrhovatelky tvrdí, že postup posuzování zavedený směrnicí 91/414, jak vyplývá z článku 5 této směrnice, spočívá na hodnocení rizik. Žádný z přípravků na ochranu rostlin, na které se dotčená právní úprava vztahuje, nemá nebezpečné vlastnosti a cílem dotčených právních předpisů je řídit riziko spojené s vlastním uváděním takových přípravků na trh.

133 Jak uvádí navrhovatelky, podle článku 5 směrnice 91/414 je zařazení účinné látky do přílohy I téže směrnice vyloučeno, ledaže lze na základě současných vědeckotechnických poznatků očekávat, že přinejmenším jeden přípravek na ochranu rostlin obsahující tuto účinnou látku bude bezpečný. Jinými slovy, i když je určitá látka nebezpečná, může být stále *prima facie* zařazena do přílohy I směrnice 91/414 za předpokladu, že jsou-li dodrženy vhodné pokyny k použití, odpovídá standardní úrovni právně přijatelného rizika.

134 Zdá se, že Komise nezpochybňuje, že směrnice 91/414 ukládá zhodnocení rizik spojených s látkami, jejichž uvádění na trh má být povoleno. Tvrdí totiž, že sporná směrnice, která je založena na směrnici 91/414, spočívá na hodnocení rizik, jak vyplývají z vědeckých zkoušek provedených při analýze flusilazolu.

135 Mimoto ve svém druhém důvodu návrhu navrhovatelky tvrdí, že zásada obezřetnosti dovolávaná v projednávané případě samotnou Komisí vychází také z hodnocení rizik, a nikoliv z hodnocení nebezpečnosti.

136 Konkrétně se navrhovatelky opírají o judikaturu Soudu, podle které lze zásadu obezřetnosti použít pouze v situacích rizikových zejména pro zdraví lidí, které, aniž by vycházely z pouhých vědecky neověřených hypotéz, dosud nemohly být plně prokázány (rozsudek Pfizer Animal Health v. Rada, bod 112 výše, bod 146).

137 V tomto ohledu je namístě připomenout, jak správně připomíná Komise, že Soudní dvůr již upřesnil, že pokud je orgán Společenství v rámci svého poslání povolán k provádění komplexních hodnocení, požívá z tohoto důvodu širokou posuzovací pravomoc, jejíž výkon podléhá omezenému soudnímu přezkumu, který neznamená, že soud Společenství nahradí svým posouzením skutkových poznatků posouzení uvedeného orgánu. Soud Společenství se v takovém případě omezuje na zkoumání věcné správnosti skutkových zjištění a právních kvalifikací, které z něj tento orgán dovodil, a zejména zda jednání posledně uvedeného není postiženo zjevným pochybením nebo zneužitím pravomoci nebo zda tento orgán zjevně nepřekročil meze své posuzovací pravomoci [usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 11. dubna 2001, Komise v. Cambridge Healthcare Supplies, C-471/00 P(R), Recueil, s. I-2865, bod 96].

138 Z výše uvedeného vyplývá, že aby Soud rozhodl o obou těchto důvodech návrhu, mohl by být přiveden k rozhodování o otázce, zda Komise přijetím sporné směrnice nepřekročila svůj prostor pro uvážení.

139 V tomto ohledu přitom navrhovatelky připomínají, že Komise nejprve na základě řady vědeckých studií předložených oznamovatelkou na žádost samotné Komise dospěla k závěru, že flusilazol je bezpečný a že může být zařazen do přílohy I směrnice 91/414

na dobu deseti let, byť toto zařazení musí být podmíněno několika omezeními. Teprve po přezkumu původního návrhu Komise výborem byl tento návrh změněn, a to několikrát, až na znění nakonec přijaté Komisí. Komise tyto změny odůvodnila odkazem na rizika narušení činnosti žláz s vnitřní sekrecí potenciálně přičitatelná flusilazolu.

140 Jak však uplatňují navrhovatelky, zdá se, že takové odůvodnění *prima facie* zpochybňuje dříve provedené zhodnocení rizik.

141 Mimoto se *prima facie* zdá, že toto zpochybnění výsledků zprávy o přezkoumání Komise a různých dalších studií vyplývá pouze z obav vyjádřených mnoha členskými státy v rámci výboru, jak vyplývá z bodu 7 odůvodnění sporné směrnice, aniž by byly jasné důvody, proč měla Komise za to, že tyto obavy musí převážit nad důkazy, které shromáždila v průběhu mnoha předchozích let hodnocení.

142 Za předpokladu, že se Komise skutečně dopustila pochybení tím, že založila spornou směrnici na zhodnocení nebezpečí, a v důsledku toho porušila jednak směrnici 91/414, a jednak zásadu obezřetnosti, nelze s přihlédnutím k výše uvedenému vyloučit, že takové pochybení mohlo mít následky na legalitu sporné směrnice.

143 Z toho vyplývá, že oba důvody návrhu, které navrhovatelka v podstatě vyvozuje jednak z porušení směrnice 91/414 tím, že sporná směrnice není založena na zhodnocení rizik, a jednak z porušení zásady obezřetnosti, a které z důvodu své komplexnosti

vyžadují důkladný přezkum, který nemůže provést soudce příslušný pro rozhodování o předběžných opatřeních, nelze *prima facie* považovat za zcela neopodstatněné. Jelikož je podmínka týkající se *fumus boni iuris* splněna, zdá se tudíž odůvodněné, že soudce příslušný pro rozhodování o předběžných opatřeních přezkoumá ostatní podmínky nařízení předběžných opatření.

K naléhavosti

144 Podle ustálené judikatury musí být naléhavost návrhu na předběžné opatření posouzena vzhledem k nutnosti předběžně rozhodnout, aby nebyla způsobena vážná a nenapravitelná újma účastníkovi řízení, který o předběžné opatření žádá [viz usnesení Pfizer Animal Health v. Rada, bod 106 výše, bod 94 a uvedená judikatura]. Pokud způsobení újmy závisí na tom, že nastane několik faktorů, stačí, aby újma byla předvídatelná s dostatečnou mírou pravděpodobnosti [usnesení předsedy Soudu ze dne 16. ledna 2004, Arizona Chemical a další v. Komise, T-369/03 R, Recueil, s. II-205, bod 71; viz rovněž v tomto smyslu usnesení Soudního dvora ze dne 29. června 1993, Německo v. Rada, C-280/93 R, Recueil, s. I-3667, body 32 až 34, a předsedy Soudního dvora ze dne 14. prosince 1999, HFB a další v. Komise, C-335/99 P(R), Recueil, s. I-8705, bod 67].

145 Navrhovatel je však povinen prokázat skutečnosti, které mají odůvodňovat očekávání takové vážné a nenapravitelné škody (usnesení Arizona Chemical a další v. Komise, bod 144 výše, bod 72; viz rovněž v tomto smyslu usnesení HFB a další v. Komise, bod 144 výše, bod 67).

146 V projednávaném případě se navrhovatelky dovolávají trojí újmy spočívající zaprvé ve ztrátě jejich podílů na trhu na relevantním trhu, zadruhé v uzavření jejich průmyslové zóny v Cernay a zatřetí v újmě, která bude způsobena zemědělcům, kteří používají flusilazol, a evropskému zemědělství jako celku.

147 Úvodem je třeba konstatovat, že tvrzená vážná a nenapravitelná újma, které má navrhovanému předběžnému opatření zabránit, může být soudcem příslušným pro rozhodování o předběžných opatřeních vzata v úvahu v rámci jeho přezkumu podmínky týkající se naléhavosti pouze tehdy, pokud je způsobena zájmům účastníka řízení, který předběžné opatření požaduje. Z toho vyplývá, že škoda, kterou může provádění napadeného aktu způsobit jinému účastníkovi řízení než účastníkovi řízení požadujícímu předběžné opatření, může být soudcem příslušným pro rozhodování o předběžných opatřeních případně vzata v úvahu pouze v rámci vážení proti dotčených sobě stojících zájmů (usnesení předsedy Soudu ze dne 2. srpna 2006, Aughinish Alumina v. Komise, T-69/06 R, Sb. rozh. s. II-58, bod 80; viz rovněž v tomto smyslu usnesení předsedy Soudu ze dne 30. června 1999, Pfizer Animal Health v. Rada, T-13/99 R, Recueil, s. II-1961, bod 136, a ze dne 1. února 2006, Endesa v. Komise, T-417/05 R, Sb. rozh. s. II-18, bod 64).

148 Argumenty předložené navrhovatelkami za účelem prokázání existence třetího druhu újmy, která může být způsobena zemědělcům používajícím flusilazol a evropskému zemědělství obecně, tudíž budou vzaty v úvahu pouze v rámci vážení dotčených proti sobě stojících zájmů.

149 Z toho vyplývá, že zbývá přezkoumat údajnou újmu spočívající jednak v uzavření průmyslové zóny v Cernay, a jednak ve ztrátě podílů navrhovatelky na trhu na relevantních trzích.

150 V tomto ohledu je třeba úvodem odmítnout argumentaci Komise směřující v první řadě k tvrzení, že výklad ustanovení sporné směrnice navrhovatelkami, které tvrdí, že po 30. červnu 2008 bude flusilazol zakázán, je chybný, v druhé řadě ke zpochybnění bezprostřední hrozby tvrzené újmy z důvodu skutečnosti, že v současnosti nelze vědět, zda bude flusilazol po 30. červnu 2008 zcela zakázán, jelikož Komise může navrhnout změnu platných právních předpisů, v třetí řadě k tvrzení, že újma

případně vznikne až po vydání rozsudku v hlavním řízení, a konečně ve čtvrté řadě k tomu, aby byl rozsah újmy posouzen výlučně v závislosti na jejích důsledcích mezi 30. červnem 2007 a 30. červnem 2008.

151 Jak totiž právem tvrdí navrhovatelky, při současném stavu právních předpisů bude flusilazol částečně zakázán počínaje 30. červnem 2007 a zcela zakázán počínaje 30. červnem 2008. Je přitom věcí soudce příslušného pro rozhodování o předběžných opatřeních rozhodnout s ohledem na tento zákaz, a nikoliv s ohledem na hypotetickou změnu právních předpisů, která bude případně Komisí navržena. Dovolávaná újma je totiž bezprostředně hrozící v rozsahu, v němž jednak navrhovatelky budou po 30. červnu 2007 zbaveny možnosti vyčerpat své zásoby pro jiné plodiny než plodiny, které jsou uvedeny ve sporné směrnici, a jednak jim vznikne újma počínaje 1. červencem 2007, tedy značně dříve, než bude vydán rozsudek v rámci věci v hlavním řízení.

152 Mimoto je třeba pro úplnost zdůraznit, že *prima facie* nelze odmítnout argumenty navrhovatelek týkající se praktické nemožnosti změnit před 30. červnem 2008 platné právní předpisy s ohledem na nutnost podat žádost o obnovu ve dvouleté lhůtě před uplynutím platnosti zařazení flusilazolu do přílohy I směrnice 91/414, což znemožňují lhůty stanovené spornou směrnicí.

153 Vysvětlení poskytnutá v tomto ohledu Komisí, pokud jde o působnost čl. 5 odst. 5 směrnice 91/414, která směřují k provedení rozlišení mezi právní situací upravenou první větou tohoto ustanovení a právní situací upravenou jeho druhou větou, a k domněnce, že dvouletá lhůta se v projednávaném případě nepoužije, se totiž zdají přinejmenším věštecká a nejsou přesvědčivá.

154 Komise totiž v podstatě tvrdí, že, jak stanoví bod 11 odůvodnění sporné směrnice, nic nebrání tomu, aby navrhovatelky, nebo jakákoli jiná zúčastněná strana, podaly žádost o obnovu. Krom toho Komise tvrdí, že první věta čl. 5 odst. 5 směrnice 91/414 zavádí obecnou pravomoc obnovit zařazení a omezuje se na možnost vnitrostátních orgánů zařazení přehodnotit, pokud existují zejména bezpečnostní problémy, zatímco druhá věta toto ustanovení doplňuje a dotýká se zvláštního případu látek, které jsou přehodnocovány a u jejichž zařazení může uplynout platnost před tím, než bude přehodnocení dokončeno. Jelikož přehodnocení účinné látky musí být podle Komise prováděno z podnětu veřejných orgánů, a nikoliv subjektu, přehodnocení, a tudíž druhá věta čl. 5 odst. 5 směrnice 91/414 se nepoužijí v případě žádosti o obnovu zařazení.

155 *Prima facie* se přitom zdá, že žádost, která je uvedena v první větě čl. 5 odst. 5 směrnice 91/414, nelze odlišovat od žádosti, která je zmíněna v druhé větě tohoto článku. Možnost přehodnocení se totiž zdá vlastní žádosti o obnovu ve smyslu procesních podmínek stanovených v článku 6 této směrnice. *Prima facie* se totiž zdá, že odstavec 4 druhý pododstavec článku 6 směrnice 91/414 stanoví, že se tyto podmínky vztahují na žádosti o obnovu spadající pod čl. 5 odst. 5 této směrnice.

156 *Prima facie* se tudíž zdá, že dvouletá lhůta, která je uvedena v čl. 5 odst. 5 směrnice 91/414, platí v případě takové obnovy zařazení, jako je obnova, o kterou jde v projednávaném případě.

157 Je přitom nutno konstatovat, že tato přinejmenším dvouletá lhůta pro podání žádosti o obnovu nemůže být v projednávaném případě dodržena s ohledem jednak na datum vstupu sporné směrnice v platnost, v projednávaném případě 1. ledna 2007, a jednak na datum stanovené spornou směrnicí pro uplynutí platnosti zařazení flusilazolu do přílohy I směrnice 91/414, a sice 30. června 2008.

158 Je třeba mimoto uvést, že čl. 3 odst. 2 první pododstavec sporné směrnice stanoví, že členské státy v souladu s jednotnými zásadami stanovenými v příloze VI směrnice 91/414 nově zhodnotí každý povolený přípravek na ochranu rostlin obsahující flusilazol, a to na základě dokumentace splňující požadavky přílohy III posledně uvedené směrnice a zohlední část B údajů v příloze I téže směrnice, které se týkají flusilazolu.

159 Je přitom třeba konstatovat, že přehodnocení bude *prima facie* provedeno pouze u přípravků povolených směrnicí 91/414.

160 Přehodnocení tudíž nemůže *prima facie* vést k rozšíření seznamu povolených použití podle směrnice 91/414 v rozporu s tím, co tvrdí Komise, ale může naopak vést k novým omezením či dokonce k úplnému zákazu přípravků na ochranu rostlin na bázi flusilazolu.

161 Tento stručný přezkum stávajícího právního rámce tedy nemůže *prima facie* vést k vyloučení opodstatněnosti argumentace navrhovatelek, a tedy bezprostřední hrozby újmy, která je ohrožuje.

K uzavření průmyslové zóny v Cernay

162 Navrhovatelky tvrdí, že přijetí sporné směrnice způsobí tím, že jim ve skutečnosti zakazuje uvádět flusilazol na trh, uzavření průmyslové zóny v Cernay.

163 Navrhovatelky v tomto ohledu tvrdí, že v Evropě mají tři průmyslové zóny, z nichž jedna se nachází v Cernay. Zóna v Cernay je jedinou zónou, ve které navrhovatelky vyrábějí flusilazol. [*důvěrné*] výroby flusilazolu zóny v Cernay je uváděno na trh ve Společenství.

164 Je však namístě konstatovat, že z písemností navrhovatelek vyplývá, že se zdá, že v zóně v Cernay jsou vyráběny i jiné látky. Ztráta [*důvěrné*] výroby nemůže být sice zjevně považována za ztrátu malého rozsahu, a to i když, jak uplatňuje Komise, navrhovatelky mají přístup na jiné trhy mimo Společenství. Navrhovatelky však nepředložily důkazy umožňující posoudit dopad takové ztráty na celkovou výrobu dotčené průmyslové zóny, ale předložily pouze důkazy týkající se nehmotných složek podniku spojených s výrobou flusilazolu.

165 Za těchto podmínek je namístě dojít k závěru, že navrhovatelky právně dostačujícím způsobem neprokázaly, že by ztráta [*důvěrné*] výroby flusilazolu zóny v Cernay vedla k jejímu uzavření, které by vyplývalo ze zákazu uvádění flusilazolu na trh, ke kterému vede sporná směrnice.

166 I za předpokladu, že by se navrhovatelkám podařilo prokázat, že přijetí sporné směrnice povede k uzavření průmyslové zóny v Cernay, bylo by namístě konstatovat, že nepředložily důkazy umožňující stanovit, že jim tímto uzavřením vznikne vážná a nenapravitelná újma.

167 Navrhovatelky totiž tvrdí, že důsledkem uzavření průmyslové zóny v Cernay bude v první řadě ztráta 40 pracovních míst v samotné zóně, v druhé řadě ztráta desítek

pracovních míst v podnicích, které flusilazol zpracovávají, v třetí řadě, bude-li muset být závod přeměněn, nemožnost pozdější přeměny do původního stavu v případě, že by Soud spornou směrnici zrušil, ve čtvrté řadě vážný zásah dodavatelů surovin a v páté řadě významné snížení úrovně investic v oblasti výzkumu a rozvoje.

168 S ohledem na judikaturu připomenutou v bodě 147 výše je přitom třeba konstatovat, že zaprvé ztráta 40 pracovních míst v samotné zóně v Cernay, zadruhé ztráta desítek pracovních míst v podnicích, které flusilazol zpracovávají, a zatřetí, vážný zásah dodavatelů surovin nejsou újmou způsobenou zájmům navrhovatelek, a v důsledku toho mohou být vzaty v úvahu pouze v rámci vážení zájmů.

169 Je třeba nicméně poznamenat, že pokud by tyto obtíže nenapravitelným způsobem poškodily výrobu navrhovatelek nebo výrobní cyklus flusilazolu, mohly by být vzaty v úvahu v rámci přezkumu podmínky týkající se naléhavosti.

170 Z písemností navrhovatelek však právně dostačujícím způsobem nevyplývá, že by tomu tak bylo v projednávaném případě. V podstatě totiž pouze tvrdí, že pokud by závod v Cernay musel omezit výrobu flusilazolu pouze pro vývoz do třetích zemí, došlo by ke zvýšení nákladů, ale nikoliv, že by nebylo technicky možné opětovně zahájit výrobu této látky v případě, že by rozsudek jejich žalobě v hlavním řízení vyhověl.

171 V rámci posuzování naléhavosti tedy není namístě k tomuto přihlížet.

172 Krom toho je třeba konstatovat, že navrhovatelky nepředložily žádný důkazní materiál umožňující prokázat jejich tvrzení, pokud jde jednak o významné snížení úrovně investic v oblasti výzkumu a rozvoje, a jednak o nemožnost následné přeměny závodu v Cernay do původního stavu v případě, že by Soud musel spornou směrnici zrušit.

173 Z toho vyplývá, že navrhovatelkám se nepodařilo prokázat, že jim případným uzavřením zóny v Cernay bude způsobena vážná a nenapravitelná újma.

K újmě spojené s tvrzenou ztrátou podílů na trhu

174 Z ustálené judikatury vyplývá, že finanční újma nemůže být s výjimkou mimořádných okolností považována za nenapravitelnou nebo i jen za obtížně napravitelnou, pokud může být předmětem následného finančního vyrovnání [usnesení předsedy třetího senátu Soudního dvora ze dne 3. července 1984, De Compte v. Parlament, 141/84 R, Recueil, s. 2575, bod 4, a usnesení předsedy Soudu ze dne 11. dubna 2003, Solvay Pharmaceuticals v. Rada, T-392/02 R, Recueil, s. II-1825, bod 106; viz rovněž v tomto smyslu usnesení Komise v. Cambridge Healthcare Supplies, bod 137 výše, bod 113].

175 Na základě této zásady je požadovaný odklad provádění odůvodněný pouze tehdy, pokud se zdá, že v případě nenařízení takového opatření by se navrhovatelka nacházela v situaci, která by mohla ohrozit její samotnou existenci nebo nenapravitelným způsobem změnit její podíly na trhu (viz v tomto smyslu usnesení Pfizer Animal Health v. Rada, bod 147 výše, bod 138, a Solvay Pharmaceuticals v. Rada, bod 174 výše, bod 107).

176 V projednávaném případě navrhovatelky netvrdí, že sporná směrnice ohrozí jejich samotnou existenci. Tvrdí však, že sporná směrnice způsobí nenapravitelnou změnu jejich podílů na trhu.

177 V důsledku toho je v souladu s ustálenou judikaturou třeba ověřit jednak, zda je ztráta podílů na trhu uplatňovaná navrhovatelkami právně dostačujícím způsobem prokázána, a jednak, zda je prokázáno, že je nevratná.

178 Je namístě konstatovat, že Komise nezpochybňuje, že v důsledku sporné směrnice bude navrhovatelce zabráněno uvádět flusilazol na trh jednak počínaje 30. červnem 2007 pro jiné plodiny, než jsou plodiny uvedené ve zmíněné směrnici a jednak počínaje 30. červnem 2008 pro veškeré plodiny, pokud nebude v mezidobí přijata žádná změna platných právních předpisů.

179 Pokud jde o nevratnost ztráty podílů na trhu navrhovatelek na evropském trhu s triazolovými fungicidy, navrhovatelky tvrdí, že v první řadě nemají k dispozici náhradní látky, které by nahradily flusilazol na trhu s triazolovými fungicidy.

180 V tomto ohledu je namístě uvést, že jednak navrhovatelky předložily důkazy dostatečné pro přijetí závěru, že dvě náhradní látky uvedené Komisí nemohou být rozumně považovány za alternativu k flusilazolu na evropském trhu s triazolovými fungicidy. V první řadě se totiž zdá, že tebuconazol je látkou [*důvěrné*] k boji proti obilné sněti u sóji a v druhé řadě, že proquinazid má léčit jiný druh chorob a není či dosud není

povolen ve většině členských států. Je tudíž namístě se domnívat, že navrhovatelky právem zaprvé tvrdí, že flusilazol je jedinou látkou ve škále jejich přípravků, která patří do skupiny triazolových fungicidů, a zadruhé, že nevyrábějí žádný náhradní fungicid, kterým by bylo možné flusilazol nahradit a který by mohl být používán pro plodiny nebo pro choroby, které jsou v současnosti touto látkou léčeny.

181 Krom toho se nezdá přiměřené požadovat, jak tvrdí Komise, aby navrhovatelky uzavřely obchodní dohody o distribuci přípravků jiných výrobců, což by je přivedlo k tomu, že by se staly závislými na vůli svých soutěžitelů proto, aby zabránily ztrátě svých podílů na trhu.

182 V druhé řadě, soutěžní situace, tak jak ji popsaly navrhovatelky, aniž by ji Komise závažně zpochybňovala, prokazuje vysokou míru hospodářské soutěže mezi jednotlivými podniky působícími na tomto trhu a neumožňuje s dostatečnou mírou pravděpodobnosti vyloučit, že soutěžitelé navrhovatelek, zejména Bayer CropScience, BASF a Syngenta nepřevezmou jejich tržní podíly.

183 Navrhovatelky totiž mají podíl na trhu ve výši přibližně [*důvěrné*], zatímco podíly na trhu BASF, Bayer de CropScience a Syngenta činí [*důvěrné*] a [*důvěrné*].

184 Jak přitom prokazují důkazní materiály předložené navrhovatelkami, i když flusilazol odpovídá zvláštní technické potřebě a má významný podíl na trhu pro některé plodiny nebo v některých zemích, není sporné, že s ním je v těchto odvětvích v přímém soutěžním vztahu několik triazolových přípravků prodávaných třemi podniky, které by jej mohly okamžitě nahradit.

185 Je tedy nutno konstatovat, že navrhovatelky právem tvrdí, že v návaznosti na vstup napadených omezení v platnost jsou vystaveny velmi významnému riziku ztráty svých podílů na trhu.

186 Mimoto zaprvé, jak prokazují dopisy distributorů navrhovatelek, které navrhovatelky předložily v příloze svých písemností, je pravděpodobné, že zákaz přípravků navrhovatelek poškodí pověst flusilazolu zejména z toho důvodu, že se na trhu vyskytují jiné konkurenční přípravky a že nelze vyloučit, že na základě toho velmi pravděpodobně dojde k odklonu náklonnosti kupujících.

187 Zadruhé, jak rovněž prokazují dopisy distributorů navrhovatelek, oficiální techničtí konzultanti v členských státech nevyhnutelně vyloučí flusilazol z poradenských programů, protože flusilazol bude zakázán, a je tedy pravděpodobné, že bude po určité době nepřítomnosti velmi obtížné jej opětovně do těchto programů zavést.

188 Zatřetí, je zjevné, jak vyplývá z dopisů a zprávy dmrkynetec Ltd, rovněž předložených navrhovatelkami v příloze ke svým písemnostem, že citlivost koncových uživatelů přípravků, a sice zemědělců, zákazníků a obchodních partnerů navrhovatelek, pokud jde o otázky veřejného zdraví, bude mít za následek, že jejich důvěra ve flusilazol bude ztracena. Je tedy namístě se domnívat, že jsou dostatečně pravděpodobná tvrzení navrhovatelek směřující k tvrzení, že po určité době zákazu flusilazolu, u které nelze vyloučit, že potrvá několik let, bude velmi obtížné znovu tuto důvěru vybudovat.

189 Konečně začtvrté, nelze vyloučit, že bude rovněž poškozena pověst navrhovatelek v relevantním průmyslovém odvětví, které se vyznačuje silnou hospodářskou soutěží mezi omezeným počtem velkých podniků.

190 V tomto ohledu je sice třeba uvést, jak správně uplatňuje Komise, že pokud by Soud musel spornou směrnici zrušit, navrhovatelky by mohly zorganizovat tiskovou a reklamní kampaň za účelem opětovného nabytí ztracených podílů na trhu.

191 Je však třeba konstatovat, že vedení reklamní kampaně pravděpodobně několik let po zmizení flusilazolu neposkytuje navrhovatelkám žádnou záruku, že budou schopny znovu nabýt, byť částečně, ztracené podíly na trhu, jak prokazuje zpráva dmrkynetec předložená navrhovatelkami.

192 V tomto ohledu je namístě upřesnit, že na rozdíl od toho, co tvrdí Komise, neexistence problému spojeného s veřejným zdravím vyplývajícího z používání flusilazolu od jeho uvedení na trh sama o sobě neumožňuje v rámci takové kampaně zvrátit velmi škodlivý účinek, který by mohlo mít opatření zákazu této účinné látky.

193 Mimoto je třeba připomenout, že jestliže může provádění aktu, který je předmětem žaloby na neplatnost ve věci samé, vést k nevratnému vývoji na trhu, kde již navrhovatel působí, újma, byť finanční povahy, která by mu mohla vzniknout, může být nicméně podle ustálené judikatury pro účely řízení o předběžném opatření výjimečně považována za nenapravitelnou (viz usnesení Soudu ze dne 12. září 2001, Comafrica a Dole Fresh Fruit Europe v. Komise, T-139/01 R, Recueil, s. II-2415, bod 94 a uvedená judikatura).

194 V projednávaném případě přitom na relevantním trhu pravděpodobně dojde k nevratnému vývoji.

195 Za těchto okolností nelze vyloučit, že přinejmenším část újmy, která navrhovatelkám vznikne vzhledem ke ztrátě jejich podílů na trhu, může být nenapravitelná.

196 Pokud jde o vážnost újmy spojené se ztrátou podílů na trhu, je namístě připomenout, že pokud je navrhovatelem podnik, vážnost majetkové újmy musí být hodnocena zejména s ohledem na velikost tohoto podniku (usnesení předsedy Soudu ze dne 20. září 2005, Deloitte Business Advisory v. Komise, T-195/05 R, Sb. rozh. s. II-3485, bod 156; viz rovněž v tomto smyslu usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 23. května 1990, Comos Tank a další v. Komise, C-51/90 R a C-59/90 R, Recueil, s. I-2167, body 26 a 31, a usnesení předsedy Soudu ze dne 22. prosince 2004, Microsoft v. Komise, T-201/04 R, Sb. rozh. s. II-4463, bod 257). Posouzení ekonomické situace navrhovatele může být mimoto provedeno s ohledem na vlastnosti skupiny, jejíž součástí jsou jeho akcionáři [usnesení Solvay Pharmaceuticals v. Rada, bod 174 výše, bod 108; viz rovněž v tomto smyslu usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 7. března 1995, Transacciones Marítimas a další v. Komise, C-12/95 P, Recueil, s. I-467, bod 12, a ze dne 15. dubna 1998, Camar v. Komise a Rada, C-43/98 P(R), Recueil, s. I-1815, bod 36].

197 V projednávaném případě Komise tvrdí, že ztráta podílů na trhu, která vznikne navrhovatelkám, bude mít v každém případě pouze velmi omezený dopad na jejich obrat s ohledem na skupinu, jejíž jsou součástí. Komise v tomto ohledu předkládá několik argumentů směřujících k prokázání, že finanční ztráty, které by mohly této skupině vzniknout, v žádném případě neohrozí její existenci.

198 V tomto ohledu je třeba poznamenat, že navrhovatelky netvrdí, že jejich existence bude spornou směrnicí ohrožena. Naopak uvádí, že pouhá ztráta podílů na trhu za předpokladu, že je prokázána, představuje s ohledem na judikaturu vážnou a nenapravitelnou újmu, a že tedy není namístě přezkoumat, v jakém rozsahu se ztráta podílů na trhu může dotknout skupiny, jejíž jsou součástí.

199 Je třeba připomenout, že požadovaná předběžná opatření jsou odůvodněna pouze tehdy, pokud se zdá, že v případě nenařízení takových opatření by se navrhovatelky nacházely v situaci, která by mohla ohrozit jejich samotnou existenci nebo nenapravitelným způsobem změnit jejich podíly na trhu (viz v tomto smyslu usnesení ze dne 30. června 1999, Pfizer Animal Health v. Rada, bod 147 výše, bod 138, a usnesení Solvay Pharmaceuticals v. Rada, bod 174 výše, bod 107).

200 Není tedy nutné, aby navrhovatelky prokázaly, pokud se dovolávají rizika ztráty podílů na trhu, že jejich existence je ohrožena.

201 Je však věcí navrhovatelek prokázat, že újma, o které tvrdí, že jim vznikne, je vážnou újmou.

202 V projednávaném případě sice finanční dopad ztráty nehmotných složek podniku navrhovatelek spojený s uváděním flusilazolu na trh nelze považovat za dopad, který může ohrozit existenci samotné skupiny, jejíž jsou součástí. Posouzení vážnosti nevratné ztráty podílů na trhu však nemůže spočívat, jak tvrdí Komise, pouze na účetní hodnotě nehmotných složek podniku, kterými jsou podíly na trhu tvořeny, a na ztrátě takové hodnoty pro skupinu.

203 Je totiž namístě připomenout, že zohlednění vlastností skupiny vyžaduje posouzení veškerých skutkových okolností daného případu (viz v tomto smyslu usnesení Aughinish Alumina v. Komise, bod 147 výše, body 69 až 78).

204 Podle ustálené judikatury mimoto přísluší soudci příslušnému pro rozhodování o předběžných opatřeních v závislosti na okolnostech vlastních každému případu posoudit, zda okamžité provedení aktu, který je předmětem návrhu na odklad provádění, může navrhovateli způsobit vážnou a bezprostředně hrozící újmu, kterou by žádné následné rozhodnutí nemohlo napravit (usnesení předsedy Soudu ze dne 7. května 2002, Yusuf a Al Barakaat International Foundation v. Rada a Komise, T-306/01 R, Recueil, s. II-2387, bod 93, a ze dne 15. května 2003, Sison v. Rada, T-47/03 R, Recueil, s. II-2047, bod 30).

205 Je namístě konstatovat, že v projednávaném případě navrhovatelky působí na trhu již více než 20 let a mají povolení k uvádění přípravků na ochranu rostlin na bázi flusilazolu zapsaných do rejstříku pro použití pro 26 druhů plodin na trh v 15 členských státech. Mimoto není sporné, že ostatní přípravky uváděné navrhovatelkami na trh mají dobrou obchodní pověst, která by mohla být úplným zákazem flusilazolu počínaje 30. červnem 2008 značným způsobem zasažena. Ztráta podílů na trhu navrhovatelek, které byly získány prostřednictvím know-how, investic v oblasti výzkumu a rozvoje, jakož i vytvoření stálých zákazníků v průběhu několika let působení na trhu charakterizovaném silnou hospodářskou soutěží, musí být s ohledem na tyto okolnosti považována za ztrátu, která navrhovatelkám může způsobit vážnou újmu. Skutečnost, že má pouze omezený vliv na obrat skupiny, nemůže za okolností projednávaného případu stačit k vyloučení vážnosti uvedené újmy.

K vážení zájmů

206 Pokud v rámci návrhu na předběžné opatření soudce příslušný pro rozhodování o předběžných opatřeních, před kterým je poukazováno na nebezpečí toho, že navrhovateli vznikne vážná a nenapravitelná újma, porovnává význam dotčených proti sobě stojících zájmů, musí zejména přezkoumat, zda případné zrušení sporného rozhodnutí soudem ve věci samé umožní uvedení v předešlý stav situace, která by byla vytvořena okamžitým výkonem sporného rozhodnutí, a naopak, zda odklad

vykonatelnosti tohoto rozhodnutí může zabránit jeho plnému účinku v případě, že žaloba v hlavním řízení bude zamítnuta (usnesení předsedy Soudu ze dne 20. července 2006, Globe v. Komise, T-114/06 R, Sb. rozh. s. II-2627, bod 147; viz rovněž v tomto smyslu usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 26. června 2003, Belgie a Forum 187 v. Komise, C-182/03 R a C-217/03 R, Recueil, s. I-6887, bod 142).

207 V tomto ohledu je třeba připomenout, že požadavky spojené s ochranou veřejného zdraví musí mít v zásadě nesporně přednost před hospodářskými důvody (viz usnesení předsedy Soudu ze dne 30. června 1999, Alpharma v. Rada, T-70/99 R, Recueil, s. II-2027, bod 152 a uvedená judikatura).

208 V projednávaném případě přitom důvody předložené Komisí k odůvodnění přijetí sporné směrnice spočívají v nebezpečí narušení činnosti žláz s vnitřní sekrecí, které by flusilazol mohl představovat. Je třeba nicméně konstatovat, že sama Komise při postupu posuzování uvedla, že na základě provedených vědeckých zkoušek a na základě informací a studií předložených oznamovatelkou na žádost Komise je flusilazol bezpečný.

209 Na základě tohoto zhodnocení totiž Komise navrhla zařadit flusilazol do přílohy I směrnice 91/414. Původní opatření předložená výboru stanovila omezení doby zařazení na sedm let, aby členské státy přednostně provedly nové hodnocení přípravků na ochranu rostlin obsahujících flusilazol již se vyskytujících na trhu.

210 Jak vyplývá z bodu 8 odůvodnění sporné směrnice, Komise změnila svůj návrh až po přezkoumání ve výboru a Radě na základě obav vyjádřených mnoha členskými státy odrážejících jejich názor, že dodatečná omezení jsou nutná, aby snížila riziko na úroveň, kterou lze pokládat za přijatelnou a odpovídající vysoké úrovni ochrany, která je ve Společenství požadována.

211 V důsledku toho Komise přijala mimo několika omezení obsažených v jejím původním návrhu omezení doby zařazení na 18 měsíců namísto 7 let, které byly stanoveny původně.

212 Jelikož výbor nezaujal stanovisko ve lhůtě stanovené předsedou, Komise předložila Radě návrh obsahující napadená omezení. Rada ve lhůtě stanovené směrnicí 91/414 ani nepřijala navrhovaný prováděcí předpis, ani nevyjádřila svůj nesouhlas s tímto návrhem. Komise tak mohla návrh přijmout s napadenými omezeními.

213 V tomto kontextu je namístě zaprvé uvést, že flusilazol je vyráběn a uváděn navrhovatelkami na trh již více než 20 let.

214 Zadruhé, na základě písemností účastnic řízení se nezdá prokázané, že by jeho použití způsobilo poškození veřejného zdraví.

215 Zatřetí, hodnocení flusilazolu trvalo více než 13 let, během kterých bylo stanovisko Komise neměnné, pokud jde o neškodnost této látky a teprve poté, co Komise navrhla její zařazení do přílohy I směrnice 91/414 na dobu 10 let, v návaznosti na diskuse ve výboru navrhla omezit tuto dobu zařazení na 7 let před tím, než ji nakonec zkrátila na 18 měsíců.

216 Konečně začtvrté, flusilazol byl v konečném výsledku posouzen jako dostatečně bezpečný k tomu, aby jeho použití bylo povoleno pro některé plodiny, přičemž se zdá, že zákaz jeho použití pro jiné plodiny byl přijat pouze v důsledku obav vyjádřených některými členskými státy.

217 Je třeba rovněž zdůraznit, že s výhradou toho, co bylo uvedeno v bodě 160 výše, Komise nevylučuje možnost, že by zařazení flusilazolu do přílohy I směrnice 91/414 mohlo být v budoucnu rozšířeno na další plodiny.

218 Aniž by přitom soudce příslušný pro rozhodování o předběžných opatřeních nahrazoval Komisi v posuzování již svou podstatou komplexních technických úvah, je namístě konstatovat, že se navrhovatelky domáhají pouze zachování situace, která existuje již mnoho let.

219 V této fázi je nutno konstatovat, že se jednak zdá, že Komise nebyla schopna řádně provést veškerá vyžadovaná hodnocení v období patnácti let, které jí bylo za tímto účelem stanoveno, což vedlo ke škodě navrhovatelek k neúplnému zhodnocení, a jednak, že i když jsou účinky flusilazolu pro některé plodiny sice stále neznámé, přípravky na ochranu rostlin používající tuto účinnou látku jsou členskými státy nicméně povoleny po dobu delší než patnáct let, aniž by bylo *prima facie* považováno za nutné přijetí jakéhokoliv opatření zákazu nebo ochranného opatření, pokud jde o přípravky navrhovatelek.

220 Z toho vyplývá, že se nezdá, že by opatření odkládající provádění napadených omezení do vydání rozsudku v hlavním řízení mohlo v projednávaném případě poškodit zdraví více než nepřijetí opatření jak na úrovni Společenství, tak na vnitrostátní úrovni po více než patnáct let, zvláště pokud nebyl oznámen žádný prokázaný škodlivý účinek flusilazolu a jak členským státem zpravodajem, tak přezkumným výborem bylo naopak identifikováno jeho bezpečné použití.

221 Mimoto je namístě připomenout, že jednak čl. 4 odst. 5 směrnice 91/414 umožňuje kdykoliv přezkoumat povolení pro přípravky na ochranu rostlin, pokud existují

náznaky, že některý z požadavků uvedených v odstavci 1 tohoto článku přestal být dodržován, přičemž je mezi nimi požadavek, aby ve světle současných vědeckotechnických poznatků tyto přípravky neměly škodlivý účinek na zdraví lidí nebo zvířat, ať přímý, či nepřímý, nebo na podzemní vody a neměly nepřijatelný vliv na životní prostředí.

222 Krom toho čl. 11 odst. 1 směrnice 91/414 stanoví, že pokud má členský stát oprávněné důvody se domnívat, že přípravek, který povolil nebo který je povinen povolit podle článku 10 směrnice, představuje nebezpečí pro zdraví lidí nebo zvířat či pro životní prostředí, může dočasně omezit nebo zakázat jeho používání anebo prodej na svém území. V takovém případě o tomto opatření neprodleně informuje Komisi a ostatní členské státy a uvede důvody svého rozhodnutí.

223 Zdá se tedy, že pokud by napadená omezení byla odložena do vydání rozsudku ve věci v hlavním řízení, mohla by být v případě potřeby na základě směrnice 91/414 přijata ochranná opatření.

224 Provádění sporné směrnice se krom toho může významně dotknout nejen zájmů navrhovatelek, ale také třetích osob. I když se totiž navrhovatelkám zvláště *prima facie* nepodařilo prokázat, jak bylo rozhodnuto v bodech 162 až 173 výše, že by sporná směrnice mohla způsobit uzavření jejich průmyslové zóny v Cernay, lze rozumně očekávat, že důsledky nevratného snížení podílů na trhu navrhovatelek budou značné. Zvláště nelze vyloučit pravděpodobné snížení počtu pracovních míst v této průmyslové zóně ani dopad na podniky, které flusilazol zpracovávají.

225 Navrhovatelky mimoto tvrdí, že zemědělci, kteří flusilazol používají, a evropské zemědělství obecně, budou zasaženi zejména z důvodu skutečnosti, že zaprvé v současné době neexistuje žádné jiné technické řešení než flusilazol k léčení chorob

dřeva a vinné révy, dále, že neexistuje žádný jiný přípravek zapsaný v rejstříku způsobilý zabránit skvrnitosti slunečnice, a konečně, že flusilazol je jediným přípravkem umožňujícím léčit choroby lnu a konopí.

226 Komise přitom tyto argumenty pouze zpochybňuje, když uplatňuje, že jsou v rozporu s argumenty, které byly navrhovatelkami předloženy za účelem zpochybnění nahraditelnosti flusilazolu jinými konkurenčními přípravky.

227 V tomto ohledu stačí uvést, že skutečnost, že flusilazol má výjimečné vlastnosti pro určité plodiny, zjevně nevylučuje, že pokud jde o jiné plodiny, může být nahrazen jinými látkami na trhu s triazolovými fungicidy. Argumentaci Komise tedy nelze přijmout.

228 V důsledku toho je třeba dospět k závěru, že vážení dotčených proti sobě stojících zájmů vede k nařízení navrhovaných předběžných opatření.

229 S přihlédnutím k výše uvedenému je třeba dospět k závěru, že podmínky pro nařízení požadovaných předběžných opatření jsou v projednávaném případě splněny.

230 V důsledku toho je namístě do vydání rozsudku v hlavním řízení odložit jednak uplynutí platnosti zařazení flusilazolu do přílohy I směrnice 91/414 stanovené v příloze sporné směrnice na 30. června 2008, jakož i datum, do kterého musí členské státy změnit či v případě nutnosti po novém hodnocení odejmout povolení pro přípravky obsahující flusilazol, stanovené v čl. 3 odst. 2 druhém pododstavci sporné směrnice

na 30. června 2008, a jednak omezení stanovené v části A zvláštních ustanovení přílohy sporné směrnice, které se týká druhů plodin, pro které může být použití flusilazolu členskými státy povoleno, a sice obiloviny jiné než rýže, kukuřice, semena řepky a cukrová řepa.

Z těchto důvodů

PŘEDSEDA SOUDU

rozhodl takto:

1) **Do vydání rozsudku v hlavním řízení se odkládá uplynutí platnosti zařazení flusilazolu do přílohy I směrnice Rady 91/414/EHS ze dne 15. července 1991 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh, stanovené v příloze směrnice Komise 2006/133/ES ze dne 11. prosince 2006, kterou se mění směrnice 91/414 za účelem zařazení účinné látky flusilazol, na 30. června 2008.**

2) **Do vydání rozsudku v hlavním řízení se odkládá datum, do kterého musí členské státy změnit či v případě nutnosti po novém hodnocení odejmout povolení pro přípravky obsahující flusilazol, stanovené v čl. 3 odst. 2 druhém pododstavci směrnice 2006/133 na 30. června 2008.**

3) Do vydání rozsudku v hlavním řízení se odkládá omezení stanovené v části A zvláštních ustanovení přílohy směrnice 2006/133, které se týká druhů plodin, pro které může být použití flusilazolu členskými státy povoleno, a sice obiloviny jiné než rýže, kukuřice, semena řepky a cukrová řepa.

4) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

V Lucemburku dne 19. července 2007.

Vedoucí soudní kanceláře — Předseda

E. Coulon — B. Vesterdorf